

[Tinning]

på, at AC, en faglig organisation, som jeg har svært ved at forestille mig man vil kalde en almindelig vidtløftig, venstreorienteret pjatorganisation, har faktisk diskuteret en måde at lave gældssanering på, og de principper, de opererer med, er i vid udstrækning principper, som svarer til dem, som ligger i vores beslutningsforslag. Jeg skal overhovedet ikke gå ind i diskussionen om, hvorvidt AC eller vi kom først, for det er jo rystende underordnet. Pointen er blot, at AC faktisk opererer med noget i samme stil.

Så er der argumentet med de 7,5 mia kr., eller hvad man nu ellers kan få det gjort op til. Jeg synes, det er vigtigt i denne sammenhæng, som vi også gjorde det under debatten om SU i øvrigt, at sige, at det er klart, at det omfattende erhvervsarbejde og de længere studietider er noget, der også må inddrages i en endelig vurdering af, hvor meget dette vil koste, for det er selvfølgelig stadig væk sådan, at gældssanering og SU hænger sammen på forskellige leder. Det er klart, at hvis man har en dårlig SU-ordning, må der mere erhvervsarbejde til og dermed større udgifter for statskassen til understøttelse. Hvis man ikke kan få erhvervsarbejde nok, er man tvunget til at optage en del flere lån, så alt andet lige sker der selvfølgelig det, at gælds-saneringsproblemerne bliver tilsvarende større.

Jeg synes også, det er værd at hæfte sig ved den undersøgelse, der for nylig blev lavet på Århus universitet, og som viste, hvad man faktisk blev lidt overrasket over derovre, at i løbet af 1981 var der 12 pct. af de tilmeldte studerende, der faldt fra. Man kan sige, at 12 pct. er mere end normalt, men det var måske, vil nogle sikkert mene, til at leve med. Det, som er bemærkelsesværdigt, er imidlertid, at de, der falder fra, er specielt de studerende, som har læst i flere år. Så har man forsøgt at undersøge, hvorfor de gør det, og begrundelsen er økonomiske forhold. Det vil sige, at det, vi står over for, er faktisk, at en række mennesker starter en videregående uddannelse, men holder op efter nogle år især på grund af de økonomiske problemer. Når man står dér med en dårlig SU-ordning, med en omfattende arbejdsløshed og uden en gældssaneringsordning, samtidig med at det i det hele taget er svært at klare hverdagen for tiden, så giver man op, man falder fra, og hvad der er endnu mere kede-

ligt – det går jeg da ud fra at der er forståelse for i en række andre politiske partier – er, at det især er kvinderne, som falder fra, specielt dem med en HF-eksamen og ikke en studentereksamen for det videregående studium. Det vil sige, at der sker en forstærket social sortering af de uddannelsessøgende, fordi vi har en for dårlig SU-ordning og en for dårlig gældssaneringsordning.

Jeg vil sige til ordføreren for SF, at vi er helt indstillet på at gå ind i en diskussion om, hvorvidt man i højere grad på en eller anden led kunne få banker og sparekasser, eller hvad ved jeg, til at være med til at fremskaffe den likvide kapital, men nu har vi jo ikke for vane, selv om der er nogle, der tror det, at komme stikkende med alle mulige verdensfjerne og vidtløftige forslag. Vi vil helst i første omgang undgå bare at få at vide, at sådan noget kan man i hvert fald ikke, så derfor har vi udtrykt os forholdsvis moderat.

Jeg vil godt spørge, om det var muligt at få, skal vi sige bare en lille smule mere at vide. Jeg synes, det er godt, når undervisningsministeren fortæller, at vi nu er nået så langt i processen omkring gældssanering, som jo har varet længe, at forslaget meget hurtigt vil komme til at ligge på folketingets bord. Det har varet nogle måneder, inden vi er nået så langt. Men jeg vil godt høre, dels hvor hurtigt det kan komme, dels om der er mulighed for at få noget at vide om, hvad der eventuelt måtte stå i dette lovforslag, ikke nødvendigvis i detaljer, men nogle hovedprincipper, hvis undervisningsministeren er nået så vidt i sine overvejelser, at man har nærmet sig det konkluderende stadium. Det har man formentlig, når det vil ske meget hurtigt.

Jeg vil også godt bede undervisningsministeren kommentere det forhold, som har været fremdraget i dagspressen og i massemedierne, at der faktisk er nogle banker – i hvert fald Andelsbanken og Privatbanken, men de hævder, at der også er andre – der har den praksis, at når den uddannelsessøgende er færdig med sit studium, får han eller hun at vide, at hvis ikke lønkontoen flyttes over i den pågældende bank, så kommer man til at betale 20 pct. i rente i stedet for f.eks. de 16, der gælder for studielånene. Det synes vi er en utilstedelig økonomisk pression over for enkelte studerende. Jeg vil da godt høre, om